

МІЖНАРОДНА ТРУДОВА МІГРАЦІЯ: ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ

Складна важко прогнозована економічна і політична ситуація в країні та невизначеність шляхів виходу з неї, високий рівень безробіття, у тому числі прихованого, різниця в умовах життя і рівні заробітної плати в Україні та країнах Заходу, невпевненість у завтрашньому дні, відсутність стартового капіталу, надійних зв'язків у сфері бізнесу породжують міжнародну трудову міграцію. Можна виокремити основні напрямки міжнародної міграції робочої сили [2]: з країн, що розвиваються в промисловорозвинуті країни; у рамках промисловорозвинутих країн; між країнами, що розвиваються; з колишніх соціалістичних країн у промисловорозвинуті; міграція науковців, кваліфікованих фахівців із промисловорозвинутих у країни, що розвиваються.

Україна посідає п'яте місце в світі за кількістю трудових мігрантів (після Мексики, Індії, Китаю та Росії). На заробітки за кордон виїхало близько 7 мільйонів українців. Серед країн, в які спрямовані потоки трудової міграції з України – Росія, Польща, Чехія, Італія, Греція, Кіпр, а останнім часом – і Німеччина, Португалія, Іспанія та інші розвинені країни Західної Європи. Потік трудової міграції у цьому напрямку обумовлений перш за все близькістю кордонів та певною лояльністю місцевих законів до працівників-емігрантів. Все більше українців емігрує для роботи у США, Канаду, країни Близького Сходу тощо. У нашій країні працевлаштовуються громадяни з Росії, Молдови, Китаю, В'єтнаму, Туреччини переважно у сфері торгівлі, послуг тощо, в той час як українці за кордоном – у промисловості, будівництві, сільському господарстві. За офіційною статистикою, у 2010 році з України виїхали на постійне проживання до інших країн близько 15 тисяч її громадян. Найактивнішу участь у зовнішніх трудових міграціях беруть мешканці західних регіонів (12,9% населення працездатного віку), найменше залучені до них жителі північних регіонів (1,7% населення працездатного віку). Серед західних регіонів (Волинська, Рівненська, Хмельницька, Тернопільська, Івано-Франківська, Чернівецька, Закарпатська, Львівська області) трудові мігранти складають 57,4% від загальної кількості [3]. Державне регулювання міграційних процесів необхідно спрямувати на те, щоби отримати максимальний ефект від позитивних наслідків міжнародної міграції, і звести до мінімуму негативні наслідки цього явища як для країн донорів, так і для країн реципієнтів [1].

1. Вишнеvsька О. А. Сучасна міжнародна трудова міграція та державна міграційна політика / О.А. Вишнеvsька // *Статистика України*. - 2008. - № 2. - С. 87-91,
2. Інтернет-ресурс: <http://www.refine.org.ua/pageid-4024-1.html>,
3. Державний комітет статистики // Інтернет-ресурс: <http://www.ukrstat.gov.ua>